

Νικόλα και Μανώλη ο διὰ ρεάλια δέκα ἤτοι νούμερο 10/ καθὼς και / αὐτὸς τὸ εἶχεν ἀγορὰ τὴν ὁποία πληρωμὴν και τιμὴν τοῦ αὐτοῦπραμάτου τὰ δέκα ρεάλια και / θομολογᾷ ὁ ρηθεὶς πωλητῆς ὁ κύρ Δημήτρης πὼς τὰ ἔλαβεν και ἐπερίλαβέν ταν ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν / ἀγοραστάδες Νικόλα και Μανώλην και κράζεται πληρωμένος και ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον / και ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ παραδίδειν εἰς τὰς χεῖρας τῶν αὐτῶν ἀγοραστῶν νὰ τὸ κάμου ὡς θέλου και βούλουν / ται ὡς πρᾶμα δικόν τος και ἀγορὰ τος πωλήσουν χαρίσουν πουργοτάξου ψυχικόν τὸ δώσουν και τὰ ἐ / ζῆς και διὰ κανέναν καιρὸν ὁποῦ νὰ ἤθελε εὔρεθῇν τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέ[ψην] / δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς πωλητῆς / / και τὰ καλὰ του / νὰ τοὺς μαντινιέρην και νὰ ντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιο και τὰ ἐξῆς. "Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πωλησίας βάζει / ἀλληλογίᾳ τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια πέντε ἤτοι νούμερο 5/ ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιού- ταιν και / πάλι ἢ παρὼν νὰ ἔχῃν τὸ κύρος και ἀνέκοπτον εἰς ὅλο τὸ παρὸν γεγραμ- μένον οἱ μερίδες ἔμει / ναν κοντέντοιν και ἀνεπαμένονι παρακαλώντας και ἀξιοπί- στους μαρτύρους οἱ ὁποῖοι γράφουν ὁ / πὸ χειρός τος και τὰ ἐξῆς.—

/ — Ἰωάννης ἱερεὺς Κακαλιώρης μάρτυρας

/ — Θωμᾶς Μιχαλίτζης μάρτυρας ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

## 674

### Μαρτυρία

φ. 357<sup>Γ</sup> - 358<sup>Γ</sup>

/ [Ἐβγαλ]μένοι ὅλες ἀπὸ τὸν κονόμον και πάλι ἀπὸ Μαρκάκη και ἡ ἐνμπροσθεν.

/ Φ 387

/ [— 168]7/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 16 τὴν σήμερον ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν μπαρ- ρησία κάμου τοῦ ὑπο / [γρ]άφοντος νοταρίου ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος μάρτυρας ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ ἀγίου / [οἱ] κονόμου Ναξίας παπᾶ κύρ Νικολάου Τριβιζᾶ λέγο- ντας και μαρτυροῦντας ὁ αὐτὸς / μάρτυρας / ... /\* πὼς ἐγροίκεσεν /.../ \* /[[ἤγου]] ὁ μαστρὸ Κωνσταντῆς Φουρλᾶς /.../\* τοῦ μισέρ Νικολοῦ Φρανγγό / πωλου και ἐξέ- βριζεν τὴν μπεθεράν τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη οἰκονόμου τὴν κερά Φιλίππα ρουφιάννα και

\* Τὸ περιθώριο εἶναι φθαρμένο.





μάγισσαν καὶ ἤλεγέν τον πρεζέντε ὁμπρός εἰς τὰ ἄρ / γαστήρια. Τοῦτο μαρτυρᾷ εἰς φόβον Θεοῦ πὼς τοῦ ἐγροίκησεν καὶ μὴ ἡξεύροντας γρά / μματα ἔβαλε ἄλλο καὶ γράφειν διὰ λόγου του.

/— Δημήτρης Κυνηγὸς γράφω εἰς ὄνομα τοῦ ἄνω κύρ Κωστατῇ μὴ ἔχοτος γράμματα.

/ Ἀκόμα τὴν ἴδια ἄνωθεν ἡμέραν ἐνεφανίστην καὶ ὁ μισέρ Νικολὸς Σινγάλας τοῦ ποτ[ε] / καρακύρη Μανώλη καὶ μαρτυρᾷ καὶ αὐτὸς καὶ λέγειν πὼς ἐπῆγε μία ἀργαδινὴ / εἰς τὸ σπίτιν του ὁ Χρυσάκης Φραγγόπουλος καὶ ἡῦρεν τότε ἐκεῖ μονάχον καὶ λέγειν του / ὁ ἄνωθεν Νικολὸς ἔντα θές ἐδῶν ὁ Χρυσάκης τοῦ ἐπηλογήθην καὶ εἶπεν του ἦρθα / νὰ σέ δῶν ἔτζι ὡς λέγει ἦβγεν ὁ ἄνωθεν Νικολὸς ἀπὸ τὸ σπίτιν του καὶ ἐπῆγεν εἰσὲ δου / λειὰ ὁποῦ εἶχεν καὶ αὐτὸς ὁ Χρυσάκης ἦβγαλε τὰ ροῦχαν ὁποῦ ἐφόρει / καὶ ἡῦρε ἄλλα ροῦχα ἐκεῖ τοῦ ἰδίου Νικολοῦ καὶ ἦβαλέν τα καὶ ἐπῆρεν καὶ μία πι / στόλα ὁποῦ εἶχε ἐκεῖν ὁ Νικολὸς καὶ ἦφυγεν καὶ τόδεν τάχυν τὸν ἡῦρεν ὁ Νικολὸς καὶ λέ / γει του ἴπέ μου Χρυσάνκη διατὶ ἠπῆρες τὰ ροῦχα μου καὶ τὴν μπιστόλα μου / καὶ ἦφυγες ἐκεῖνος τοῦ ἐπηλογήθην καὶ εἶπεν του ξέρεις διὰν ἔντα τὰ ἐπῆρα / διατὶ ἤθελα νὰ πάγων νὰ κλέψων τοῦ κονόμου τῇ θυγατέραν καὶ εἶχαν καὶ / σπίτιν ὀρδινιασμένο νὰ τὴν ἐπάγων ἡγου στὸ σπίτιν τοῦ παπᾶ τῆς Μπουτέραινας / διατὶν τὴν ἀγαπῶ καὶ ἤθελα νὰ τὴν πάρων τοῦτον μαρτυρᾷν ἀπάνω εἰς τὴν ψυ / χὴν του καὶ εἰς φόβον Θεοῦ καὶ μὴ ἡξεύροντας γράμματα ἔβαλε ἄλλο καὶ ἔγραψεν διὰ / λόγου του.

/ — Γεώργιος ἱερεὺς καὶ σακελλάριος Ναξίας γράφω διὰ τὸν ἄνωθεν Νικολὸ μὴν / ἔχοντας αὐτὸς γράμματα.

/— Ἀκόμα τὴν ἴδια ἄνωθεν ἡμέραν ἐνεφανίστην καὶ ὁ μισέρ Νικολὸς Σκλαβοῦνος καὶ μαρτυ / ρᾷ καὶ αὐτὸς καὶ λέγειν πὼς ξεύρειν καὶ αὐτὸς πὼς ὁ Χρυσάκης Φρανκόπουλος ἦβαλε / τὰ ροῦχα τοῦ μισέρ Νικολοῦ Σινγάλα τοῦ ἄνωθεν διὰ νὰ πάγην νὰ κλέψην τὴν θυ / γατέραν τοῦ ἄνωθεν οἰκονόμου πλὴ γράφει ὑπὸ χειρός του εἰς ἀσφάλεια.

/ — Νικολὸς Σκλαβοῦνος βεβαιώνω τὸ ἄνωθε.

/ — Ἀκόμη τὴν ὁπιστεν ἴδια ἡμέραν ἐνεφανίστην καὶ ὁ μαστρὸ Γληγόρης τοῦ Μιχάλη Ζόρου καὶ μα[ρτυρᾷ] / καὶ αὐτὸς καὶ λέγειν πὼς μία ἡμέραν ἤτυνχεν εἰς τὴν Μπόρτα τοῦ Γιαλοῦ καὶ ἤτο[νε] / καὶ ὁ Χρυσάκης ὁ Φρανκόπουλος καὶ ἤκουσέν του καὶ ἔλεγε κερατὰν τὸν κονό[μον] / καὶ πὼς ἐγάμησεν τὴν θυγατέραν του καὶ ἔχει τότε κερατὰν καὶ οὕτως μὴ ἔχοντας γρά[μματα] / βάνει ἄλλο καὶ γράφειν διὰ λόγου του.



/ — παπᾶ Πέτρο Κυνηγός γράφω εἰς σ' ὄνομα τοῦ ἄνωθε Γληγόρη μὴ ἔχ[οντας] / γράμματα.

/ — Ἀκόμα τὴν ὅπιστε ἰδία ἡμέρα ἐνεφανίστην καὶ ὁ μισὲρ Γιάννης Νταπλησίας καὶ μα[ρτυ] / ρᾶ καὶ αὐτὸς πῶς ἐγροίκησεν τοῦ μισὲρ Μαρκάκη Φρανγγόπουλουν καὶ τοῦ ἀδ[ελ] / φοῦ του τοῦ μισὲρ Νικολοῦ Φραγγόπουλου καὶ ἤλεγεν τὴν πεθερὰν τοῦ ἀφέντη / οἰκονόμου τὴν κεράν Φιλίππα μάγισσαν καὶ οὕτως μὴ ἔχοντας γράμματ[α] / βάνει ἄλλο νὰ γράψην διὰ λόγουν του πῶς οὕτως εἶναι ἡ ἀλήθεια.  
/ — Συμεὼν ἱεροδιάκονο Ρουγγέρης γράφω εἰς σ' ὄνομα τοῦ ἄνωθεν Ἰωάννη μὴ ἔχοντας γράμματα.

/ — Εἰς τὶς 17/ τοῦ ὅπισθεν μηνὸς ἐνεφανίστην καὶ ὁ κύρ ἱεροδιάκος Συμεὼν Ρουγγέρης / καὶ μαρτυρᾶ καὶ αὐτὸς καὶ λέγειν πῶς τὴν νύκταν ὁποῦ εὐλόγησεν ὁ ἅγιος ὁ οἰκονόμος / τὴν θυγατέραν του τὴν Φιλίππα μὲ τὸν Χρυσάκη Φρανγγόπουλον ἐκατέβην ἡ μά / να του τοῦ Χρυσάκη καὶ ἡ θείαν Λαντοῦ ἡ κερά Ζαμπέταν καὶ ἄλλες πολλὰ καὶ ἐπὶ / γασιν ἀπόξων στὴν μπόρτα τῆς κερά Φιλίππας τῆς πεθερᾶς τοῦ ἀγίου τοῦ / οἰκονόμου καὶ ἐφώναζά της ἔλα ὅξων μάγισσαν νὰ κόψωμεν τὴ μύτη σου τοῦ / τον ὅλον μαρτυρᾶ ἀπάνων στὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβον Θεοῦ καὶ εἰς βεβαίωσιν ἀπο / γράφειν καὶ ἰδιοχείρως του.

/ — Συμεὼν ἱεροδιάκος Ρουγγέρης μαρτυρῶν ὡς ἄνωθεν.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος πούμπλικος ἔγραψα τὶς ἄνωθεν μαρτυρίες / καὶ τὶς ὅπισθεν.

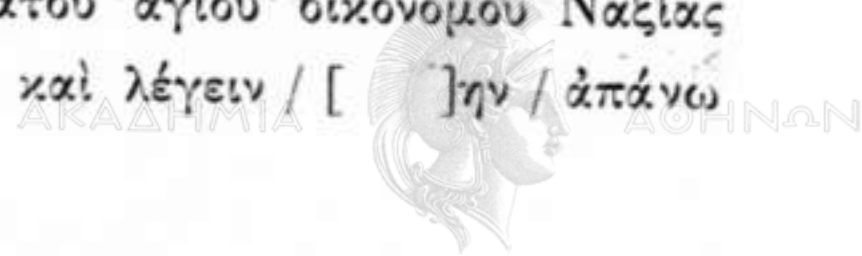
/ [Ἐβγ]αλμένη

/ [.....]τὴν ἡμέραν στὶς 17/ ἐνεφανίστην καὶ ὁ καρακύρης ὁ Ἰωάννης ποτὲ Γεωργίου Παντολέου καὶ λέγειν / [πῶς] ἐγροίκησεν τοῦ μισὲρ Νικολοῦ Φρανγγόπουλου καὶ ἤλεγεν ἔντά χει νὰ κάμη ὁ κονόμος ὁ / [Σ]οφιανὸς ποὺ ἐρουφγιάνευεν τὸν ἀνηψιό μου τὸ Χρυσάκη μὲ τὴν θυγατέραν του / [τ]οῦτον μαρτυρᾶ ἐνώπιον Θεοῦ πῶς τοῦ ἐγροίκησεν καὶ ὄχι ἄλλον. Ὅθεν μὴ ξεύροντας γρά / μματα βάνει ἄλλον καὶ γράφειν διὰ λόγου του.

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος γράφω εἰς ὄνομα τοῦ ἄνωθεν Ἰωάννη μὴ ἔχο/τες γράμματα.

/ — Τούτην ἡ ἄνωθεν μαρτυρία ἐσηκώθην μὲ τὶς ἀντικρυ μαρτυρίες.

/ — 1687/ Νοεβρίου 6/ τῇ σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου [[ἐνεφανίστην καὶ κε]] ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ κύρ Γεώργι-[[λᾶς]] ὁς Καλαβρὸς / ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ εὐλαβεστάτου ἀγίου οἰκονόμου Ναξίας παπᾶ κύρ Νικολάου Τριβι / ζᾶς ὁ ὁποῖος μαρτυρᾶ καὶ λέγειν / [ ]τὴν / ἀπάνω





εἰς τὴν ἱερωσύνην του πῶς μία ἡμέρα ἀπὸ τὶς / μέρες τοῦ Ἰουλίου ἔτυνχεν εἰς τὴν  
Μπόρτα τῆς λεγομένης Ἑβριακῆς καὶ ἦτονε ἐκεῖ μέ / σαν εἰς ἓναν ἀργαστήριν  
ὁ Χρυσάκης ὁ Φρανκόπουλος ὁ υἱὸς τοῦ μισέρ Μαρκάκη καὶ ἐδιά / βαζεν μία ρίμα  
καὶ ἐψεγάδιαζεν τὸν ἄνωθεν ἅγιον οἰκονόμον καὶ ἔλεγεν τονε / κερατὰ καὶ τροπια-  
σμένον καὶ ἄλλες περισσότερες ἐντροπές ὅλο σὲ ρίμα. Τοῦτον / μαρτυρᾷ ἐνώπιον  
Θεοῦ καὶ ἀπογράφει κάτωθεν καὶ ὑπὸ χειρός του εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.  
/ — Γεώργιος ἱερεὺς Καλαβρὸς βεβαιώνω ὡς ἄνωθε.

/ Ἑβγαλμένη

/ 1687/ Νοεβρίου 8/ ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ ἁγίου οἰκονόμου Ναξίας παπᾶ κὺρ  
Νικολάου Τριβιζᾶ / ἐνεφανίστην ἡ κυρία Ἐνκατερίνα γυνὴ τοῦ μισέρ Βασίλη Λε-  
μονίτην καὶ μαρτυρᾷ καὶ λέγειν / πῶς ὄντας ἐγινούντονε τὸ μνημόσυνο ἡγου τὸ ξό-  
διν τοῦ μακαρίτη τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Δημήτρη / ἐμένα τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου  
Ἰωάννη Μηνιάτην / [ ]κομου / ἐπήγασιν πολλές καλὲς ἀρχόν / τισσες διὰ νὰ  
συντροφιάσουσιν καὶ νὰ παρηγορήσουν τὶς θλιμμένες ἐπῆγεν καὶ ἡ ἄνω / θεν ἀρχόν-  
τισσαν Ἐνκατερίνα κατὰ τὸ σῶνηθιν τοῦ τόπου μας ἐκεῖ λέγειν ἦτονε καὶ / ἡ κερά  
Φιλίππα ἡ πεθερά τοῦ ἄνωθεν ἁγίου οἰκονόμου καὶ τελειώνοντας ὁ θρῆνος / καὶ τὸ  
μνημόσυνο ἐβγαίνει κάθεν μία καλὴ γυναίκα νὰ πάγην στὸν σπίτιν της ἐβγῆκε καὶ /  
ἡ ἄνωθεν κερά Φιλίππα νὰ πάγην καὶ αὐτὴν εἰς τὸ σπίτιν της καὶ ἐστεκούντονε λέ-  
γειν / ἀπόξων ἀπὸ τὴν μπόρτα μου ὁ [[μαρ]] Χουρσάκης ὁ Φρανγγόπουλος καὶ  
ἐβάσταν ἀσβολιές / καὶ ἐσβόλωσεν τὴν ἄνωθεν κερά Φιλίππα καὶ εἶπεν της νὰ τοῦ-  
τες ἐδᾶ καὶ πάρε τζι / φύγεν ἀκόμη λέγειν πῶς ὁ ἴδιος Χρυσάκης ἐστεκούντονε  
εἰς τὸ παραθύριν τος καὶ / ἐδιάβαζεν μία ρίμα καὶ ἔλεγεν τοῦ ἁγίου τοῦ οἰκονόμου  
τὴν θυγατέρα πῶς εἶναι ἄτυχην / καὶ ἐστεκούντονε μία γυναίκα ἐδικήν του κοντά  
του καὶ λέγει του μὴν τὰ λὲς τὰ λόγια αὐτὰ / μὰ ἐκείνη εἶναι τιμημένη / καὶ τοῦ-  
τον τοῦ / γροίκησεν ἐ / πειδὴ καὶ νὰ / εἶναι τὰ σπὶ / τIAN τος / κοντὰ / τοῦτον ἐμαρ-  
τύρησεν ἐνμπροσθεν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφον / τος νοταρίου καὶ ἐνμπροσθε τοῦ παπᾶ  
κὺρ Ἰωάννη Κακαλιώρη καὶ εἶπεν του νὰ γράψην καὶ διὰ / λόγουν της πῶς οὕτως  
ἐστὶν ἡ ἀλήθεια τοῦτο τὸ κάζον ἐγίνη στίς 12/ τοῦ περασμένου Αὐγούστου στὸ  
ἄνωθεν ἔτος.

/ — Ἰωάννης ἱερεὺς Κακαλιώρης μαρτυρῶ ὡς καθὼς ἐγροίκησα τῆς ἀ / τῆς ἄνωθεν  
κερά Κατερίνας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν τὶς ἄνωθεν 2 μαρτυρίες.